

Lecții pentru ucenici (I)

Sabat după-amiază

De memorat:

„Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi și le-a zis: «Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze.»” (Marcu 8:34).

Prima jumătate a Evangheliei după Marcu se concentrează pe persoana Domnului Isus și cine este El. Învățăturile și minunile Lui puternice indică același lucru: El este Mesia. În acest moment crucial din narațiune, Isus îi va întreba pe ucenici cine cred ei că este El.

Petru va oferi un răspuns clar la această întrebare, iar Isus va începe imediat să explice încotro se îndreaptă pașii Săi ca Mesia, adică, după cum știm, spre cruce.

Din ultima parte a capitolului 8 până la sfârșitul capitolului 10 din Marcu, Domnul Isus Se concentrează pe lecții dedicate ucenicilor despre parcursul Său. În aceste capitole va face preziceri referitoare la cruce. Acestea vor fi urmate de învățături speciale privitoare la ucenicie. Aceste lecții elocvente sunt în continuare relevante în zilele noastre.

Această secțiune a celei de-a doua evanghelii este delimitată de vindecarea a doi oameni orbi, unul la mijlocul capitolului 8 și celălalt la sfârșitul capitolului 10. Aceste „minuni-cadru” ilustrează în mod dramatic modul în care ucenicia include o înțelegere spirituală asupra persoanei Domnului Isus, cine este El și încotro Se îndreaptă. Așa cum, în urmă cu 2.000 de ani, i-au pus în dificultate pe cei 12 ucenici, învățăturile Sale continuă să îi contrarieze pe ucenicii din zilele noastre din cauza costurilor profunde – dar și a beneficiilor enorme – de care putem avea parte când îl urmăm pe Isus.

Duminică, 11 august

Vedere limpede

- 1. Citește Marcu 8:22-30. De ce a fost nevoie de două atingeri din partea lui Isus pentru vindecarea acestui orb și ce lecții reies din această relatare?**

Marcu 8:22-30

²² Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb și L-au rugat să Se atingă de el.

- ²³ Isus a luat pe orb de mână și l-a scos afară din sat; apoi i-a pus scuiat pe ochi, Și-a pus mâinile peste el și l-a întrebat: „Vezi ceva?”
- ²⁴ El s-a uitat și a zis: „Văd niște oameni umblând, dar mi se par ca niște copaci.”
- ²⁵ Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi; i-a spus să se uite țintă; și, când s-a uitat, a fost tămăduit și a văzut toate lucrurile deslușit.
- ²⁶ Atunci Isus l-a trimis acasă și i-a zis: „Să nu intri în sat și nici să nu spui cuiva în sat.”
- ²⁷ Isus a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le-a pus următoarea întrebare: „Cine zic oamenii că sunt Eu?”
- ²⁸ Ei l-au răspuns: „Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: unul din proroci.”
- ²⁹ „Dar voi”, i-a întrebat El, „cine ziceți că sunt Eu?” „Tu ești Hristosul!”, l-a răspuns Petru.
- ³⁰ Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre El.

Evangelhiile relatează vindecarea mai multor orbi de către Isus. Pe lângă cel din pasajul de aici, din Marcu 8, mai este vindecat orbul Bartimeu, după cum se consemnează în Marcu 10:46-52. Matei face și el referire la doi orbi (Matei 20:29-34), iar Ioan 9 relatează vindecarea de către Isus a unui orb din naștere care se spală în scăldătoarea Siloamului.

Dar vindecarea din Marcu 8 este unică. Apare numai în Marcu și este singura minune a lui Isus care necesită două acțiuni pentru vindecarea deplină. Un detaliu emoționant este că Isus îl ia pe bărbat de mână și-l scoate din sat. Se simte mila Sa pentru acest om și dizabilitatea lui.

Dar de ce două atingeri? Întrucât aceasta este singura minune în care sunt necesare două acțiuni, este puțin probabil ca lucrul acesta să se datoreze unei lipse de putere din partea Domnului. Este mai degrabă o parabolă interpretată în realitate, care ilustrează modul în care cunoașterea spirituală are nevoie uneori de timp pentru a se maturiza. Acest lucru li s-a întâmplat și ucenicilor. Întreaga secțiune, Marcu 8:22 - 10:25, începe și se încheie cu vindecarea unui orb. În acest pasaj Isus îi învață în mod special pe ucenici despre moartea Sa iminentă. Ei nu reușesc să înțeleagă, deși El le repetă de multe ori.

Profesorilor le plac întrebările. Acestea sunt adesea cheia care deschide capacitatea elevului de a înțelege. În pasajul din Marcu 8 apare punctul de cotitură al cărții. Trei elemente confirmă această perspectivă. În primul rând, Isus le pune întrebări ucenicilor cu privire la identitatea Sa, lucru pe care nu l-a mai făcut înainte de acest moment. În al doilea rând, Petru este prima persoană neposedată de demoni care declară că Isus este Mesia. În al treilea rând, imediat după această revelație cu privire la cine este El, Isus începe să explice încotro se îndreaptă – spre cruce.

De ce le cere Isus ucenicilor să nu spună nimănui că este Mesia? Lucrul acesta pare a fi în contradicție cu întemeierea împărăției lui Dumnezeu. Cu toate acestea, în zilele lui Isus, ideea de Mesia avea conotații politice legate de înlăturarea stăpânirii romane. Isus nu a venit să fie acel tip de mesia, de aici cerința ca identitatea Lui să nu fie dezvăluită.

Ce ne învață acest fragment despre momentele în care este important să nu spunem unele lucruri, oricât de adevărate ar fi?

Luni, 12 august

Prețul uceniciei

2. Citește Marcu 8:31-38. Ce ne învață aici Isus despre prețul urmării Domnului Hristos?

Marcu 8:31-38

- ³¹ Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și după trei zile să învie.
- ³² Le spunea lucrurile acestea pe față. Petru însă L-a luat deoparte și a început să-L mustre.
- ³³ Dar Isus S-a întors și S-a uitat la ucenicii Săi, a muștră pe Petru și i-a zis: „Înapoia Mea, Satana! Fiindcă tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.”
- ³⁴ Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi și le-a zis: „Dacă vorește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
- ³⁵ Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va câștiga.
- ³⁶ Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?
- ³⁷ Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
- ³⁸ Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”

Ucenicii au ajuns la un punct de cotitură în relația lor cu Isus. Acum știu că El este Mesia. Cititorul Evangheliei după Marcu a știut acest lucru de la începutul cărții (Marcu 1:1), așa că a avut un avantaj în fața ucenicilor, uneori confuzi.

Când i-a chemat inițial pe ucenici, Isus le-a spus că avea să-i facă pescari de oameni (Marcu 1:17). Nu a zis nimic despre dificultăți. Dar acum, când aceștia știu cu adevărat cine este, El le descoperă scopul

misiunii Sale – că este necesar ca El să sufere, să fie respins și ucis și apoi să învie după trei zile. Este o veste șocantă. Petru, care tocmai dăduse mărturie că Isus este Mesia, Îl ia deoparte și Îl mustră pentru că spune astfel de lucruri. Toate acestea sunt redată în evanghelie prin vorbire indirectă, dar acum scriitorul evangheliei consemnează cuvintele lui Isus, cuvinte care trebuie să îl fi rănit pe Petru când le-a auzit. Isus îl numește pe Petru „Satană” și îi spune să se dea din calea Lui, pentru că astfel de gânduri nu sunt în concordanță cu voia lui Dumnezeu.

„Cuvintele lui Petru nu erau de natură să-L ajute și să-L consoleze pe Isus în greutățile și încercările care Îi stăteau înaintea. Ele nu erau în armonie cu planurile pline de har ale lui Dumnezeu pentru o lume pierdută și nici cu lecția de jertfire de sine pe care Isus venise să o dea prin exemplul Său” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 415).

Urmașii lui Isus sunt chemați să aibă același obiectiv cu El – să își ia crucea și să Îl urmeze. Crucificarea era cea mai cruntă, umilitoare și intimidantă metodă de execuție pe care o aveau romanii. De ce ar vrea cineva să ia crucea ca simbol al devotamentului față de Isus?

Isus explică nu numai prețul uceniciei, ci și valoarea ei imensă. În paradoxul credinței creștine, pierderea vieții devine modul de a găsi viața. În schimb, câștigarea întregii lumi, dar pierderea vieții veșnice este o dovadă de prostie. După cum misionarul Jim Elliot s-a exprimat atât de elegant în jurnalul său în 28 octombrie 1949, „nu este deloc prost cel care renunță la ceea ce nu poate dobândi pentru a dobândi ceea ce nu poate pierde”.

„Cine își iubește viața o va pierde și cine își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața veșnică” (Ioan 12:25). Ai experimentat personal realitatea acestor cuvinte?

Marți, 13 august

Muntele și norodul

3. Citește Marcu 9:1-13. Ce au văzut Petru, Iacov și Ioan într-o noapte alături de Domnul?

Marcu 9:1-13

¹ El le-a mai zis: „Adevărat vă spun că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor muri până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.”

² După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și i-a dus singuri deoparte pe un munte înalt. Acolo S-a schimbat la față înaintea lor.

³ Hainele Lui s-au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albeață pe care niciun înălbitor de pe pământ n-o poate da.

⁴ Ilie li s-a arătat împreună cu Moise și stătea de vorbă cu Isus.

⁵ Petru a luat cuvântul și a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise, și una pentru Ilie.”

⁶ Căci nu știa ce să zică, atât de mare spaimă îi apucase.

⁷ A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; și din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați!”

⁸ Îndată ucenicii s-au uitat împrejur, și n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur cu ei.

⁹ Pe când se coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, până va învia Fiul omului dintre cei morți.

¹⁰ Ei au păstrat în ei lucrul acesta și se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morți.

¹¹ Ucenicii I-au pus următoarea întrebare: „Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie?”

¹² El le-a răspuns: „Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimească mult și să fie defăimat.

¹³ Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el.”

Prezicerea Domnului Isus din Marcu 9:1, potrivit căreia unii dintre cei care stăteau lângă El nu aveau să guste moartea înainte de a vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere, se împlinește câteva zile mai târziu, când îi duce doar pe Petru, pe Iacov și pe Ioan pe un munte înalt. Acolo Se transfigurează în fața lor în gloria împărăției cerești.

Ilie și Moise coboară din sfera cerească și vorbesc cu Isus. Luca notează că vorbeau despre sfârșitul lui Isus (în greacă, exodus), care urma să aibă loc în Ierusalim (Luca 9:30,31). Prin urmare, această scenă glorioasă se leagă de moartea viitoare a Domnului Isus pe cruce (compară cu Marcu 9:9) și avea să le dea speranță ucenicilor atunci când aveau să Îl vadă crucificat.

În timp ce coborau de pe munte, în dimineața următoare, ucenicii Îl întreabă pe Isus despre venirea mai întâi a lui Ilie. Cel mai probabil, această idee are legătură cu faptul că oamenii se așteptau ca Ilie să reapară înainte de Mesia (compară cu Maleahi 4:5,6). Isus răspunde că Ilie a venit deja, o referire la Ioan Botezătorul. La fel cum l-au ucis pe Ioan, Îl vor omorî și pe Isus, dar El va învia după trei zile.

După acea glorioasă noapte, scena de la poalele muntelui a fost un jalnic haos (vezi Marcu 9:14-29). Cei nouă ucenici întâlneau un băiat posedat

de un demon, băiat pe care nu îl puteau vindeca. În momentul în care Isus intră în scenă, toți fug să Îl întâlnească. Se relatează apoi istoria puterii demonului asupra copilului. Isus pare să petreacă mult timp punând întrebări cu privire la detaliile posedării demonice. Lucrul acesta se dovedește prea mult pentru tată, care izbucnește: „Dacă poți face ceva, fie-Ți milă de noi și ajută-ne” (Marcu 9:22).

Isus sesizează imediat exprimarea neîncrezătoare. Răspunsul Domnului poate fi parafrizat: „Cum adică «dacă poți»?” (Marcu 9:23). Dintr-odată, ca lovit de fulger, tatăl își dă seama că nu numai fiul lui are o problemă – el însuși are o problemă: cu credința. Iar necredința lui ar putea să împiedice vindecarea fiului său. Tatăl disperat se lasă în seama milei lui Isus, cu replica memorabilă: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!” (Marcu 9:24). Și Isus îl vindecă pe băiat.

În ce situații ai fost nevoit să strigi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”? Ce ai învățat din acele experiențe?

Miercuri, 14 august

Cine este cel mai mare?

4. Citește Marcu 9:30-41. Ce este diferit la a doua prezicere a Domnului Isus cu privire la moartea și învierea Sa (compară cu Marcu 8:31)? Cu privire la ce se ceartă ucenicii și ce le spune Isus?

Marcu 9:30-41

³⁰ Au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. Isus nu voia să știe nimeni că trece.

³¹ Căci învăța pe ucenicii Săi și zicea: „Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei Îl vor omorî, și a treia zi după ce-L vor omorî, va învia.”

³² Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea și se temeau să-L întrebe.

³³ Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeați unul cu altul pe drum?”

³⁴ Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.

³⁵ Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!”

³⁶ Și a luat un copilaș și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe și le-a zis:

³⁷ „Oricine primește pe unul din acești copilași, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

³⁸ Ioan I-a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi.”

³⁹ „Nu-l opriți”, a răspuns Isus, „căci nu este nimeni care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.

⁴⁰ Cine nu este împotriva noastră este pentru noi.

⁴¹ Și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sunteți ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

Marcu 8:31

³¹ Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât, și după trei zile să învie.

În prima predicție, Isus face referire la cei care Îl vor respinge și Îl vor uide. În a doua Se referă la faptul că va fi trădat. Trădătorul nu este dezvăluit la momentul acesta, dar cititorul știe deja cine este, datorită identificării lui Iuda (vezi Marcu 3:19). Din nou, Domnul face referire la faptul că va fi ucis și apoi va învia după trei zile. Dar ucenicii par și mai puțin interesați de detaliile acestei preziceri decât în cazul primeia. Veștile neplăcute nu stârnesc discuții.

În Marcu 8:27, Isus Se afla la nord de Marea Galileei, lângă Cezareea lui Filip. În Marcu 9:30, trece prin Galileea, iar în Marcu 9:33 intră în Capernaum. Prin urmare, nu este dificil să ne închipuim drumul Lui de la nord la sud. Cu toate acestea, intră singur în Capernaum, cei 12 ucenici rămânând în urmă. În casă, îi întreabă despre ce au vorbit pe drum. Nu răspunde nimeni, un semn clar al disconfortului provocat de întrebare, aproape ca niște copii prinși făcând un lucru despre care știu că este greșit. Conversația lor fusese despre cine era cel mai mare. Oricât de mult s-ar feri majoritatea oamenilor să recunoască, acest subiect – cine este mai mare – preocupă pe toată lumea. Dar în împărăția lui Dumnezeu, această idee este complet pe dos.

Isus soluționează această problemă în două etape. În primul rând afirmă clar că, pentru a fi primul (cel mai mare), trebuie să devii un slujitor. Apoi, Isus ilustrează ce vrea să zică, printr-un gest. Se pare că un copil se afla în apropiere și asculta. Isus îl ia pe copil și îl așază în mijlocul grupului. Lucrul acesta ar fi fost intimidant pentru copil. Dar Isus îl ia apoi în brațe, detensionând scena. El spune că, dacă îl primești pe acel copil, Îl primești pe El. Și, dacă Îl primești pe El, Îl primești pe Tatăl Lui. În felul acesta cel mai mic copil este legat de Dumnezeu Însuși.

Ioan pune o întrebare cu privire la cei din afară, iar Isus rostește importanta lecție că aceia care nu sunt împotriva noastră sunt de partea

noastră. Domnul afirmă că ajutorul acordat celor aflați în slujirea creștină, chiar și în moduri ne semnificative, nu este trecut cu vederea în cer.

Care este concepția biblică despre măreție, spre deosebire de cea a lumii? Pe care dintre ele o cauți?

Joi, 15 august

Omul sănătos în iad

5. Citește Marcu 9:42-50. Care sunt elementele din acest pasaj care leagă între ele lecțiile lui Isus?

Marcu 9:42-50

⁴² Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare.

⁴³ Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât să ai două mâini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

⁴⁴ unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

⁴⁵ Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață schiop, decât să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

⁴⁶ unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

⁴⁷ Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi, și să fii aruncat în focul gheenei,

⁴⁸ unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

⁴⁹ Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, și orice jertfă va fi sărată cu sare.

⁵⁰ Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi înșivă și să trăiți în pace unii cu alții.”

La început, acest pasaj pare să fie o colecție de învățături disparate ale lui Isus puse laolaltă fără nicio noimă sau rost. Dar, la o privire mai atentă, se vede că fiecare lecție conține un cuvânt care o leagă de cea anterioară. Pasajul se învâрте în jurul a trei termeni principali care fac ca lecțiile să fie progresive – „face să cazi în păcat”, „foc” și „sare”.

Prima învățătură este despre „micuți”, cu referire la noii credincioși. Educatorii și conducătorii primesc în împărăția lui Dumnezeu responsabilitatea de a avea o grijă specială de acești noi convertiți, asemănătoare cu etica Vechiului Testament de a avea grijă de persoanele

cele mai vulnerabile din societatea antică – văduvele, orfanii și străinii. Isus folosește o hiperbolă, spunând că ar fi mai bine să te îneci în mare decât să faci pe unul „din acești micuți” să păcătuiască.

Formula „face să păcătuiască” creează cea mai lungă lecție din acest pasaj. Cititorul se confruntă cu două enigme. Prima: chiar îi învață Isus pe oameni să își taie o mână sau un picior ori să își scoată un ochi? A doua: susține El un iad care arde veșnic? Răspunsul la prima întrebare este negativ, Isus nu îi învață pe oameni să se mutilizeze – acest lucru era respins de iudaism (compară cu Deuteronomul 14:1; 1 Împărați 18:27,28). Domnul folosește hiperbola pentru a Se face înțeles. Dacă pierderea unei mâini, a unui picior sau a unui ochi este groaznică, cu atât mai mult ar trebui să fie un dezastru pentru creștin să păcătuiască.

A doua întrebare primește tot un răspuns negativ. Isus nu susține că există un iad care arde veșnic. Gândește-te la niște oameni care intră în cetatea cerească cu un singur ochi, un singur picior sau o singură mână. Apoi gândește-te la oamenii care ajung întregi în iad. Nu ar trebui să fie invers? Ar fi o situație comică. Un asemenea amuzament pe un subiect atât de serios ne face să ne gândim că Isus ilustrează o idee prin intermediul hiperbolei. Păcatul ar trebui luat în serios în așa măsură încât ar fi preferabil să pierzi o mână, un picior sau un ochi decât să păcătuiești.

Cât despre iadul veșnic, consecințele lui sunt veșnice, nu focul iadului în sine. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El *să nu piară*, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16, subl. ad.). Cei care sunt pierduți nu ard pentru totdeauna, ci pier pentru totdeauna – o foarte mare diferență.

Vineri, 16 august

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, cap. 47, 48

„Înainte de onoare este umilința. Pentru a sta într-un loc înalt înaintea oamenilor, Dumnezeu alege pe lucrătorul care, asemenea lui Ioan Botezătorul, ocupă un loc umil în fața lui Dumnezeu. Ucenicul care seamănă cel mai mult cu un copil este lucrătorul care are cel mai mult succes în lucrarea lui Dumnezeu. Inteligențele cerești pot să conlucreze cu acela care nu caută să-și înalțe eul, ci să salveze suflete. [...]

Prin tot ceea ce dobândim un avantaj asupra altora – prin educație și perfecționare, noblețe de caracter, instruire creștină, experiență religioasă – suntem datori față de cei mai puțin privilegiați și, pe cât ne stă în putință, să îi ajutăm și să îi servim. Dacă suntem tari, să înălțăm brațul celor slabi. Îngeri ai mării, care văd pururea fața Tatălui din cer, sunt bucuroși să servească celor mai mici ai Lui. Ființe înfiorate, care au multe trăsături de

caracter criticabile, sunt în grija lor deosebită. Îngerii sunt totdeauna prezenți acolo unde sunt mai necesari, alături de cei ce au de dus lupta cea mai grea cu eul și ale căror împrejurări de viață sunt cele mai descurajatoare. Tocmai în această slujire vor colabora adevărații urmași ai lui Hristos” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 436, 440).

Stidiu zilnic

Biblia: Matei 5 – 11;

În ce situație nu vom avea „răsplată de la Tatăl” nostru?

Cum vin și cum sunt prorocii mincinoși?

Despre care cetate se spune că a ieșit în întregime să-L întâmpine pe Isus?

Cum a fost îndreptățită Înțelepciunea?

Ellen G. White: Divina vindecare, cap. „Cunoașterea primită prin Cuvântul lui Dumnezeu”, până la subcap. „Descoperiri mai clare...”

Cine e pregătit să se angajeze în studiul științelor naturii?